

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative Analysis) โดยกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นชาวบ้านในชุมชนบ้านปากจะและ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจะลงเลือกประชากรจากผู้มีส่วนได้เสีย (Stage Holder) ซึ่งเป็นประชากรที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ ระดับหัวหน้าครัวเรือนตลอดจนอยู่ในพื้นที่นานจนเห็นรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมของคนในชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 วิธี คือ (1) การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) (2) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) (3) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) (4) ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) และ (5) ภาพถ่าย

ผลจากการวิจัยพบว่าการผสานกลมกลืนทางด้านวัฒนธรรมในชุมชนบ้านปากจะและมีลักษณะค่อนข้างเป็นค่อยไปตามธรรมชาติ ในช่วงแรกๆ ที่คนเจ้าใหญ่ทำได้อย่างมาสู่ชุมชนบ้านปากจะและไม่ได้พัฒนาความต้องการทำให้มีการแต่งงานระหว่างผู้ชายเจ้า แม่และผู้หญิงไทยในห้องถิน เป็นการผสานกลมกลืนที่สำคัญ ทำให้มีลูกหลานคนเจ้าที่สืบทอดสายมาจากพ่อ แม่ที่เป็นลูกผสมและเกิดในชุมชนบ้านปากจะและมีจำนวนมากขึ้น และผลจากการที่รัฐบาลมีนโยบายการผสานกลมกลืนทางสังคมและวัฒนธรรมโดยใช้กลไกของรัฐ ลั่นปล้ำให้การผสานกลมกลืนระหว่างคนเจ้ากับคนไทยในชุมชนบ้านปากจะและอาจมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่สำคัญคือ (1) สภาพแวดล้อมทางสังคมของคนเจ้าในบ้านปากจะและ มิได้คาดหวังและบีบบังคับให้ลูกหลานคนเจ้าในรุ่นหลังต้องยึดถือและปฏิบัติตามความเชื่อและพิธีกรรมของเจ้า (2) ความจำเป็นทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน มีส่วนทำให้ลูกหลานคนเจ้าในชุมชนบ้านปากจะและไม่อาจจะรักษากระบวนการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ให้ครบถ้วน ประกอบกับคนเจ้ารุ่นหลังเห็นว่าเรื่องของพิธีกรรมตามประเพณีเจ้าที่ยึดมั่นเป็นเรื่องของความฟุ่มเฟือย เพราะต้องใช้เงินทองจำนวนมาก (3) ระบบการศึกษาภาคบังคับแบบไทย มีอิทธิพลในการอบรมกล่อมเกลาลูกหลานคนเจ้าในชุมชนให้มีความรู้สึกนึกคิด และปฏิบัติตามแบบแผนของสังคมไทย (4) ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำพิธีกรรมในเทพกาลต่างๆ ของลูกหลานเจ้ารุ่นหลังได้ลดน้อยลง ไม่สามารถเข้าใจได้ถูกต้องชัดเจน และบางพิธีกรรมได้หายไปจากชุมชนโดยที่ลูกหลานเจ้ารุ่นหลังไม่รู้จัก (5) นโยบายการผสานผสานกลมกลืนและการปรับปรุงประเทศของ สังคมไทยให้กันสมัย มีส่วนสำคัญในการผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมในภาพรวมระดับประเทศที่ส่งผลให้คนเจ้าในชุมชนบ้านปากจะและไม่ได้ปฏิบัติตามพิธีกรรมต่างๆ แบบเจ้า ล้วนๆ ทำให้การผสานกลมกลืนทางสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนเป็นไปได้จำกัด แล้วที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ (6) ลักษณะการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนของชุมชนบ้านปากจะและ การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนแบบอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มไม่กระชับกระจาย ทำให้การผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมเป็นไปได้จำกัด ประกอบกับการแต่งงานระหว่างคนเจ้า และคนไทยในชุมชนบ้านปากจะและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติ ไม่มีคำนึงในการรังเกียจซึ่งกันและกัน ลั่นปล้ำให้เกิดการผสานกลมกลืนทางสังคมและวัฒนธรรมภายในชุมชนบ้านปากจะและเป็นเรื่องที่ไม่ผูกขาด